

Н. С. Сергійчук, студент
Луцького національного технічного університету

РОЛЬ ДЕРЖАВИ У СФЕРІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ УКРАЇНИ

На сьогодні для банківської системи України важливим є формування сприятливих умов щодо залучення грошових коштів у соціальну та економічну сферу регіонів з метою забезпечення високого рівня розвитку регіональної системи. Зокрема, це пояснюється проблемними явищами банківської системи, зниженням стимулюючого значення системи впливати на соціально-економічний розвиток регіону. Значні напрацювання у даній сфері наукових досліджень зробили ряд вітчизняних та зарубіжних вчених, що займалися даною проблематикою: З. В. Герасимчук, Н. І. Корецька, Н. С. Різник, Ю. М. Барський, В. Г. Поліщук. Однак поряд із значним внеском у розвиток наукової думки галузі банківської системи нерозглянутими залишилися деякі питання. На даному етапі розвитку української економіки актуалізується необхідність комплексного дослідження правовідносин у сфері організації банківської системи, яка є стабілізуючим чинником національних фінансів, а відтак – і економіки країни.

Банківське законодавство – це система нормативно-правових актів, що регулюють відносини суб'єктів фінансово-банківської діяльності та мають характер прямого впливу. Заходи, які здійснюються в рамках державного регулювання банківської системи, необхідно спрямовувати на забезпечення стабільності та дієвості фінансово-кредитної системи. Держава, формуючи законодавчу базу та фінансову політику, повинна ставити перед собою такі завдання:

- а) гарантування економічного зростання завдяки оздоровленню банківського сектору;
- б) заохочення конкуренції в банківській сфері та попередження проявів монополізму;
- в) захист клієнтів банківських інституцій, адже втрата довіри призводить до послаблення банківської системи, а саме – до скорочення пропозиції грошей, до розпаду платіжної системи та до нестабільності економіки країни загалом;
- г) справедливий розподіл кредитних коштів;
- д) забезпечення стабільності національної грошової одиниці тощо.

Оскільки на даний період Україна не виробила чіткого правового регулювання аспектів внутрішнього та зовнішнього інвестування банківської сфери, то вважається за необхідне створення на законодавчому рівні сприятливих умов для залучення іноземних та національних інвестицій у банківський сектор економіки. Потрібно закріпити гарантії від потенційних збитків, які можуть бути завдані внаслідок фінансових ризиків, інфляції, непередуманих дій державних органів або інших несприятливих обставин, які виникають у процесі реалізації фінансової та банківської політик.

Для пришвидшення євроінтеграційних процесів України доцільно передбачити для іноземних банків право на відкриття філій у нашій державі, прийнявши відповідні закони, які б регламентували такі операції. На сьогодні гострою є потреба реформування грошово-кредитної системи, а конкретніше – таких її елементів:

- переорієнтація банків з коротко- на середньо- та довгострокові кредити;
- розвиток іпотечного кредитування;
- покращення доступу середніх і малих підприємств до банківського капіталу;
- розширення спектра банківських послуг і посередницьких операцій;
- забезпечення фінансового лізингу тощо.

В умовах потенційної євроінтеграції України обов'язковою умовою є підвищення ефективності функціонування банківської системи. Закономірний етап розвитку ринкової економіки – це насамперед диверсифікація банків. Діяльність банківських установ повинна базуватися на принципах професіоналізму, демократичності, дотримання законності, відповідальності за свої зобов'язання та економічної доцільності. Розвиток банківництва у визначеному руслі сприятиме побудові конкурентоспроможної банківської системи та підвищенню іміджу України на міжнародній арені.